

TIESNEŠU DISCIPLINĀRKOLĒGIJAS LĒMUMS

Rīgā 2022.gada 11.februārī

Tiesnešu disciplinārkolēģija šādā sastāvā:

sēdes priekšsēdētājs Valērijs Maksimovs

kolēģijas locekļi Ilze Freimane, Ilgvars Jaungelže, Ilona Rūķe, Līvija Slica, Alla Šilova, Aivars Uminskis, Inguna Preisa,

piedaloties Zemgales apgabaltiesas tiesnesei Svetlanai Maršānei, Zemgales apgabaltiesas priekšsēdētājam Jurim Siliņam, tieslietu ministra pārstāvei Kristīnei Kalniņai, Ģenerālprokurora pārstāvim Agnim Pormalim,

izskatīja disciplinārlietu, kas ierosināta ar Zemgales apgabaltiesas priekšsēdētāja Jura Siliņa 2021.gada 15.decembra lēmumu pret Zemgales apgabaltiesas tiesnesi Svetlanu Maršāni par necienīgu rīcību.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Zemgales apgabaltiesas priekšsēdētāja 2021.gada 15.decembra lēmumu (turpmāk – lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu) pret Zemgales apgabaltiesas tiesnesi Svetlanu Maršāni ierosināta disciplinārlieta par necienīgu rīcību. Lēmumā norādīti turpmāk minētie apstākļi.

Ministru kabineta 2021.gada 9.oktobra rīkojuma Nr. 720 „Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu” (turpmāk – rīkojums Nr. 720) 5.3.punkts noteic, ka valsts un pašvaldību institūciju (tai skaitā kapitālsabiedrību) darbinieki un amatpersonas no 2021.gada 15.novembra savus darba pienākumus var veikt tikai tad, ja viņiem ir vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts (turpmāk – sertifikāts). Saskaņā ar rīkojuma Nr. 720 19.punktu 5.2.apakšpunktā minēto nosacījumu attiecībā uz vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta iegūšanas termiņu līdz 2021.gada 15.novembrim, kā arī šā rīkojuma 5.3.apakšpunktā minēto nosacījumu par darba pienākumu veikšanu no 2021.gada 15.novembra, ja darbiniekam (amatpersonai) ir vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts, nepiemēro darbiniekiem (amatpersonām), kuri uzsākuši vakcināciju līdz 2021.gada 15.novembrim un ne vēlāk kā līdz 2021.gada 15.decembrim.

Saskaņā ar Tiesu administrācijas 2021.gada 11.oktobra rīkojuma Nr. 1-2/202 „Par epidemioloģiskās drošības pasākumiem tiesās Covid-19 infekcijas izplatības risku mazināšanai ārkārtējās situācijas laikā” 2.¹¹ punktu tiesnesei bija pienākums līdz 2021.gada 15.novembrim ar tiesas priekšsēdētāja rīkojumu noteiktajai personai sniegt informāciju par spēkā esošu sadarbspējīgu vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu.

Zemgales apgabaltiesas tiesnese Svetlana Maršāne nav uzrādījusi Covid-19 pārslimošanas vai vakcinācijas sertifikātu.

Izvērtējis tiesneses rīcību, Zemgales apgabaltiesas priekšsēdētājs atzina, ka rīkojuma Nr. 720 neizpildīšanā un Tiesu administrācijas rīkojuma Nr. 1-2/202 neievērošanā ir saskatāma tiesneses necienīga rīcība, jo netiek pildītas normatīvo aktu prasības.

[2] Tiesnese Zemgales apgabaltiesas priekšsēdētājam un Tiesnešu disciplinārkolēģijai sniedza paskaidrojumus, ka viņai nav pārslimošanas vai vakcinācijas sertifikāta, jo rīkojuma Nr. 720 5.3.punktā noteiktais pienākums kā obligāts priekšnosacījums darba pienākumu pildīšanai nesamērīgi un nepamatoti ierobežo Latvijas Republikas Satversmē nostiprinātās cilvēka pamattiesības, tas ir pretrunā ar Pacientu tiesību likumu un citiem normatīviem aktiem, sakarā ar ko viņa ir vērsusies Administratīvajā rajona tiesā par vispārīgā administratīvā akta, kas noteikts rīkojuma Nr. 720 5.3.punktā, atzīšanu par spēkā neesošu attiecībā pret tiesnesi, iesniedzot arī lūgumu par vispārīgā administratīvā akta darbības apturēšanu un izpildes seku novēršanu pieteicējam. Lieta atrodas apelācijas instances tiesā sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.decembra spriedumu.

Tiesnese uzskata, ka ir ieguvusi dabisko imunitāti pret Covid-19, kas tiek pierādīts ar SARS-CoV-2 IgM/IgG antivielu esību organismā un E.Gulbja laboratorijas speciālistu norādi testēšanas pārskatā, līdz ar to nav nekāda pamata veikt vakcināciju, iejaucoties organisma imūnsistēmā, un nav pamata liegumam atrasties sabiedrībā, tostarp darbavietā. No cilvēktiesību un epidemioloģiskās drošības viedokļa saprātīgais priekšnosacījums darba pienākumu veikšanai klātienē var būt Covid-19 tests vai sertifikāts, kas tiek izsniegts, pamatojoties uz informāciju par veiktā Covid-19 testa rezultātu. Nav attaisnojama cilvēka nostādīšana situācijā – vakcinēties, kad nav prognozējama vakcīnas ietekme uz veselību un dzīvību, vai darba zaudēšanu.

Tiesnese 2021.gada 13.decembra paskaidrojumā norāda, ka turpina pildīt amata pienākumus.

Rīkojuma Nr. 720 preambulā norādītais mērķis apturēt straujo infekcijas izplatību un mazināt mirstību ar vakcināciju netiek sasniegts, līdz ar to pienākumu uzrādīt Covid-19 pārslimošanas vai vakcinācijas sertifikātu kā obligātu priekšnosacījumu darba pienākumu pildīšanai atzīst par nesamērīgu, jo tas nepamatoti ierobežo Latvijas Republikas Satversmē nostiprinātās cilvēka pamattiesības un ir pretrunā ar Pacientu tiesību likuma normām.

Vakcinācijas gadījumā nav iespējama restitūcija, sakarā ar ko atteikšanās pildīt saistošu pienākumu un tiesību izmantošana pieļaujamā veidā nav atzīstama par tiesneša necienīgu rīcību. Nekad tiesneša neatkarības garantiju nav uztvērusi kā privilēģiju, rūpējas par taisnīguma un tiesiskuma principa ievērošanu, pildot amata pienākumus, kā arī jebkurā dzīves situācijā.

[3] Tiesnešu disciplinārkolēģijas sēdē tiesnese sniedza paskaidrojumus, kuru saturs atbilst rakstveidā sniegtajiem paskaidrojumiem. Paskaidroja, ka ir ieguvusi dabīgo imunitāti pret vīrusa sastāvdaļām, kas apstiprināts ar pierādījumiem lietā. Pēc 2021.gada 15.novembra viņa veic darba pienākumus attālināti, darba laikā tiesas telpās neatrodas. Atsaucoties uz praksi citās valstīs, uzskata, ka nav izdarījusi pārkāpumu un viņai nav jāveic kādi pasākumi seku mazināšanai, lai tiktu ievērotas rīkojuma Nr. 720 prasības.

Zemgales apgabaltiesas priekšsēdētājs J. Siliņš uzturēja lēmumā minētos argumentus un norādīja, ka tiesneses rīcība neatbilst ētikas normām, par ko liecina Tiesnešu ētikas komisijas atzinums. Arī Tieslietu padomes skaidrojumā ir norādīts, ka rīkojuma Nr. 720 5.3.punkta prasība ir tiesiska un spēkā esoša, sakarā ar to tiesnesei tā ir saistoša.

Tieslietu ministra pārstāve K. Kalniņa norādīja, ka disciplinārlieta ierosināta pamatoti, pievienojas lēmumā norādītajiem apstākļiem, jo tiesneses rīcībā saskatāms disciplinārais pārkāpums.

Motīvu daļa

[4] Tiesnešu disciplinārkolēģija uzskata par nepieciešamu norādīt, ka nav normatīvā regulējuma, kas noteiktu tiesisko regulējumu, kurai institūcijai un kādā kārtībā jārikojas gadījumā, ja tiesnesis nav ieguvis vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, tas ir, nav noteikta kārtība, kādā tiesnesi var atstādināt no amata rīkojuma Nr. 720 5.3.punkta prasības neievērošanas gadījumā. Uz to norāda, pirmkārt, tas, ka attiecībā uz Saeimas deputātiem un pašvaldību deputātiem tika pieņemts speciāls regulējums – likums „Par pagaidu papildu prasībām Saeimas deputātu un pašvaldību domju deputātu darbam”. Otrkārt, ja vadīties no Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 7.²panta otrās daļas, par darba devēju, kas var lemt par amatpersonas atstādināšanu utt., ir uzskatāma valsts institūcija, vai amatpersona, kas ieceļ amatā attiecīgo amatpersonu. Saskaņā ar likuma „Par tiesu varu” normām tiesnešus amatā ieceļ Saeima, bet pārceļ citā tā paša līmeņa vai augstāka līmeņa tiesā Tieslietu padome. Arī Tieslietu padome 2021.gada 29.oktobrī sniegtajā Viedoklī par tiesu sistēmas un tai piederīgo amatpersonu darba pienākumu veikšanu ārkārtējās situācijas laikā ir norādījusi, ka tiesneša amatu, tam izvirzāmās prasības, atbrīvošanu vai atstādināšanu no amata regulē Latvijas Republikas Satversme un likums „Par tiesu varu”. Ja tiesnesis pēc šā gada 15.novembra nevar uzrādīt Covid-19 vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, var iestāties tikai tādas tiesiskās sekas, kas paredzētas Latvijas Republikas Satversmē un likumā „Par tiesu varu”.

Tiesnešu disciplinārkolēģijas pilnvaras un kompetence ir noteikta Tiesnešu disciplinārās atbildības likumā. Saskaņā ar šā likuma 2.panta pirmo daļu Tiesnešu disciplinārkolēģija izskata lietas par rajonu (pilsētu) tiesu, apgabaltiesu un Augstākās tiesas tiesnešu disciplinārajiem pārkāpumiem. Līdz ar to Tiesnešu disciplinārkolēģija var lemt par tiesneša atstādināšanu tikai izskatāmās disciplinārlietas ietvaros un saistībā ar konkrētu disciplināro pārkāpumu. Proti, tai nav kompetences lemt par tiesneša atstādināšanu, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas pārvaldības likuma normām. Ņemot vērā minēto, Tiesnešu disciplinārkolēģijas kompetencē ir izvērtēt vienīgi to, vai vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta neesība ir atzīstama par disciplināro pārkāpumu un pieņemt lēmumu atbilstoši Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 7.pantam.

[5] Pārbaudījusi lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu norādītos apstākļus, uzklaudījusi tiesneses, tiesas priekšsēdētāja, tieslietu ministra pārstāves paskaidrojumus, Tiesnešu disciplinārkolēģija atzīst, ka disciplinārlieta ierosināta pamatoti un tiesnese ir saucama pie disciplinārās atbildības par necienīgu rīcību.

[6] Atbilstoši Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 1.panta pirmās daļas 2.punktam tiesnesi var saukt pie disciplinārās atbildības par necienīgu rīcību.

[7] Ar rīkojumu Nr. 720 valstī ir izsludināta ārkārtējā situācija. 2022.gada 7.janvārī izdarīti grozījumi rīkojuma Nr. 720 1.punktā un ārkārtējā situācija ir pagarināta līdz 2022.gada 28.februārim. Preambulā norādīts, ka rīkojuma mērķis ir noteikt tādu tiesisko kārtību, lai apturētu straujo Covid-19 infekcijas izplatību un veselības nozares pārslodzi un mazinātu novēršamo mirstību, vienlaikus nodrošinot svarīgu valsts funkciju un pakalpojumu nepārtrauktību.

Rīkojums Nr. 720 noteic īpašu regulējumu attiecībā uz personu nodarbinātību, kas ietekmē gan darba devēja, gan darbinieku (amatpersonu) tiesības un pienākumus ārkārtējās situācijas laikā. Tajā noteiktas pakalpojumu jomas, kur pakalpojumu un līdz ar to arī personu nodarbināšanu var īstenot tikai tad, ja persona uzrāda vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, tostarp valsts un pašvaldību institūcijas. Šāda prasība ir spēkā esoša, kamēr tā nezaudē spēku likumā noteiktajā kārtībā. Prasība par vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu attiecas uz visiem Latvijas Republikas Satversmē noteiktajiem konstitucionālajiem orgāniem, kas īsteno valsts funkcijas – likumdošanu, izpildu funkciju un tiesu varu. Tiesu varas konstitucionālā funkcija ir tiesas spriešana un strīdu izšķiršana, kas nav ierobežojama arī ārkārtējās situācijas laikā atbilstoši varas dalīšanas principam. Līdz ar to arī tiesnešiem ir saistoša rīkojuma Nr. 720 5.3.punkta prasība veikt darba pienākumus tikai tad, ja ir vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts.

No lēmuma par disciplinārlietas ierosināšanu pamatojuma secināms, ka konstatētais pārkāpums saistīts ar to, ka tiesnese nav izpildījusi rīkojuma Nr. 720 5.3.punktu, kas noteic, ka ārkārtējās situācijas laikā valsts un pašvaldību institūciju (tai skaitā kapitālsabiedrību) darbinieki un amatpersonas no 2021.gada 15.novembra savus darba pienākumus var veikt tikai tad, ja viņiem ir vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts.

[8] Ministru kabineta 2021.gada 28.septembra noteikumu Nr. 662 „Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai” 219.punktā ir noteikts izņēmums. Proti, ja personai ir objektīvs ar veselību saistīts iemesls atlikt vakcināciju pret Covid-19 uz noteiktu laiku, klīniskās universitātes slimnīcas speciālists var sniegt atzinumu par nepieciešamību atlikt personas vakcināciju pret Covid-19, norādot termiņu, līdz kuram vakcinācija jāatliek. Ja nepieciešams, var sasaukt klīniskās universitātes slimnīcas speciālistu konsīliju, lai sniegtu atzinumu par vakcinācijas atlikšanu un termiņu, līdz kuram vakcinācija jāatliek.

Izskatāmajā gadījumā tiesnese nav sniegusi ziņas, ka uz viņu attiektos minētais izņēmums un ka viņa būtu saņēmusi attiecīgu atzinumu par vakcinācijas atlikšanu. Līdz ar to nav piešķirama juridiska nozīme argumentiem par vakcīnas iespējamo iedarbību uz viņas organismu un iespējamām sekām.

[9] Tiesnese norāda, ka ir pārsūdzējusi rīkojuma Nr. 720 5.3.punktu administratīvajā tiesā. Tā kā rīkojuma Nr. 720 5.3.punkts ir vispārīgais administratīvais akts, tad pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Kamēr ar spēkā stājušos tiesas spriedumu tajā noteiktā prasība attiecībā pret tiesnesi nav atzīta par prettiesisku, tā ir saistoša tiesnesei.

[10] Tiesnešu ētikas komisija pēc Tiesnešu disciplinārkolēģijas pieprasījuma 2022.gada 14.janvārī sniedza atzinumu (turpmāk – Ētikas komisijas atzinums) par to, vai tiesnešu atteikšanās uzrādīt vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu ir vērtējama kā necienīga rīcība un vai minētais rada pamatu uzskatīt, ka tiesnešiem nav nevainojamas reputācijas. Tiesnešu ētikas komisija atzina, ka tiesnešu rīcība vērtējama kā tiesneša necienīga, un šis pārkāpums var radīt pamatu uzskatam, ka tiesnešiem nav nevainojamas reputācijas.

No Rīkojuma Nr. 720 5.3.punkta izriet netiešs pienākums vakcinēties un iegūt vakcinācijas sertifikātu, ja persona nevar uzrādīt pārslimošanas sertifikātu. Tiesnešu disciplinārkolēģija pievienojas Ētikas komisijas atzinumā norādītajam, ka tas, no vienas puses,

ir priekšnoteikums turpmāko darba pienākumu pildīšanai, no otras puses, – ir saskatāms tā pamatmērķis nodrošināt valsts funkcijas veikšanas nepārtrauktību, novērst saslimstības apdraudējumu (tiesas darbiniekiem, lietas dalībniekiem un sabiedrībai kopumā) un mazināt kopējo saslimstības izplatīšanos. Tādējādi arī 5.3.punktā noteiktā pienākuma pamats ir vērsts uz rīkojuma Nr. 720 leģitīmā mērķa sasniegšanu (*sk. Ētikas komisijas atzinuma 4.punktu*).

Ētikas komisijas atzinumā norādīts, ka viens no nevainojamas reputācijas būtiskākajiem aspektiem ir sabiedrības cieņas un uzticības baudīšana. Savukārt viens no priekšnosacījumiem sabiedrības cieņas un uzticības iegūšanai ir tiesneša rīcības atbilstība likuma, ētikas un morāles normām. Sabiedrības uzticēšanās tiesai ir ciešā sazobē ar paša tiesneša rīcību un uzvedību sabiedrībā. Tiesnesis, kas ciena un ievēro likumu, godprātīgi un ar cieņu attiecas pret savu amatu, amata pienākumiem, procesa dalībniekiem, kolēģiem un sabiedrību kopumā (Tiesnešu ētikas kodeksa 2.kanona 1.punktā), nostiprina pārliecību, ka likumā noteiktās kārtības ievērošana atbilst sabiedrības un katra atsevišķa tās locekļa interesēm. Demokrātiskā sabiedrībā sabiedrības uzticēšanās tiesu varai kopumā un katram tiesnesim atsevišķi ir ļoti svarīga. Savukārt bez sabiedrības uzticēšanās nav iespējama sekmīga tiesu varas funkcionēšana. Arī katra individuāla tiesneša uzvedībai jābūt tādai, lai stiprinātu tiesu varas autoritāti. Turklāt tiesnesim ir jārēķinās ar pastāvīgu sabiedrības uzmanību un jāpieņem tādi uzvedības ierobežojumi, kas jebkurai citai personai varētu šķist apgrūtinoši (Tiesnešu ētikas kodeksa 5.kanona 1.punkts). Ievērojot to, ka tiesnesis ir apveltīts ar plašām pilnvarām un likumā noteiktām neatkarības un imunitātes garantijām, viņa uzvedībai jābūt tādai, lai neapdraudētu tiesu varas leģitimitāti un sabiedrības uzticēšanos tiesām. Katra individuāla tiesneša autoritātes apdraudējums met ēnu pār visu tiesu varu. Savukārt tiesu varas autoritāte ir kopējā sabiedrības interese (*sk. Ētikas komisijas atzinuma 7.punktu*).

Tiesnesim nolūkā nodrošināt valsts funkcijas īstenošanu var tikt noteikti tiesību ierobežojumi un uzlikti arī īpaši pienākumi, kas vērsti uz to, lai tiesu vara varētu sekmīgi pildīt savus pienākumus un baudītu sabiedrības uzticēšanos. Tiesnesim ir jāapzinās savas profesijas jēga un nozīme valsts dienesta funkciju izpildē, kas prasa respektēt arī citu valsts varas atzaru kompetenci, pieņemtos lēmumus un sekmēt savstarpējo cieņu valsts un visas sabiedrības interesēs. Tiesneša godprātīga attieksme pret tam uzliktajiem pienākumiem arī parāda tiesneša un tiesu varas kopumā izpratni par sabiedrības un valsts pastāvēšanai būtiskām vērtībām. Konkrētajā situācijā tās ir rūpes par sabiedrības kopējo veselību, solidaritāti pret citiem varas atzariem, dažādām sabiedrības grupām un jo īpaši mediķiem un personām, kuras ir pakļautas veselības apdraudējumam. Tā ir atteikšanās no savām individuālajām brīvībām sabiedrības interesēs un nolūkā nodrošināt valsts funkciju izpildes nepārtrauktību. Tie ir fundamentāli jautājumi, kuriem būtu jābūt pašsaprotamiem (*sk. Ētikas komisijas atzinuma 8.punktu*).

Ētikas komisijas atzinumā norādīts, ka tiesnesis, kas nepilda pienākumu, kas vērsts uz kopējo sabiedrības interešu nodrošināšanu un valsts funkciju izpildes nepārtrauktību, ar kuru tiek aizsargātas citu cilvēku tiesības uz dzīvību un veselību, apdraud sabiedrības uzticēšanos tiesu varai un valstij kopumā. Šāda tiesneša rīcība, kas ir pretēja sabiedrības interesēm, vērtējama kā necienīga. Turklāt, ja tiesnesis tiesneša neatkarības garantiju uztver kā tiesību nepildīt ar rīkojumu noteikto pienākumu, ir pamats šaubām par nevainojamu reputāciju (*sk. Ētikas komisijas atzinuma 9.punktu*).

[11] Ņemot vērā lietas apstākļus un Ētikas komisijas atzinuma secinājumus, Tiesnešu disciplinārkolēģija atzīst, ka tiesneses rīcībā ir konstatējams disciplinārais pārkāpums –

necieņīga rīcība, jo viņa nav ievērojusi rīkojuma Nr. 720 5.3.punktu, par ko tiesnese saucama pie disciplinārās atbildības.

[12] Saskaņā ar Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 7.panta piekto daļu, uzliekot disciplinārsodu, Tiesnešu disciplinārkolēģijai jāņem vērā disciplinārā pārkāpuma raksturu, tā sekas, tiesneša vainas pakāpi nodarījumā, kā arī ziņas, kas raksturo viņa personību un iepriekšējo darbību tiesneša amatā.

Tiesnese darba pienākumus veic attālināti, kas no vienas puses neapdraud citus tiesas darba laikā, bet vienlaikus tiesas darba organizācijai un pārējiem kolēģiem ir vairāk jāpielāgojas tiesneses izvēlei.

Tiesnese ir izmantojusi tiesisku mehānismu savu tiesību aizstāvībai, proti, pārsūdzējusi rīkojuma Nr. 720 5.3.punktu administratīvajā tiesā un lieta atrodas apelācijas instances tiesā sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.decembra spriedumu.

Tomēr tiesnese neatzīst un neizprot pieļauto pārkāpumu un tā sekas. Kopš 2021.gada 15.novembra tiesnese neievēro vispārīgā administratīvā akta prasības, jo atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam bija tiesīga savus darba pienākumus veikt tikai tad, ja viņai būtu vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts. Tiesnese nav radusi risinājumu, lai nodrošinātu faktisku rīkojuma Nr. 720 5.3.punkta prasību ievērošanu, kamēr administratīvajā tiesā tiek risināts strīds par rīkojuma tiesiskumu, piemēram, izsakot lūgumu piešķirt atvaļinājumu.

Tiesnešu disciplinārkolēģija ņem vērā, ka vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta esība kā priekšnoteikums darba pienākumu veikšanai ir ierobežots laikā un tā nepieciešamība tiek regulāri pārvērtēta, mainoties epidemioloģiskajai situācijai.

Vērā ņemams, ka minētās prasības darbojas uz ārkārtējās situācijas laiku. Rīkojuma darbība ir ierobežota ar konkrētu laika periodu. Vienlaikus šis periods ir ļoti aktuāls, lai sasniegtu rīkojumā norādītos mērķus, un prasa visas sabiedrības, jo īpaši valsts un pašvaldības institūciju darbinieku un amatpersonu iesaisti, izpildot prasības un rādot piemēru pārējai sabiedrības daļai, un tādējādi vairojot uzticēšanos tiesu varai. Tiesneses rīcība apdraud sabiedrības uzticēšanos tiesu varai un valstij kopumā, jo bez sabiedrības uzticēšanās nav iespējama sekmīga tiesu varas funkcionēšana.

Tiesnešu disciplinārkolēģija ņem vērā, ka tiesnese iepriekš nav disciplināri sodīta, Tiesnešu kvalifikācijas kolēģija, veicot tiesneses profesionālās darbības novērtēšanu, sniedza pozitīvu atzinumu.

Tiesnešu disciplinārkolēģijas ieskatā vispārīgā administratīvā akta, kurš ir saistošs tiesnesei, nepildīšana, tiesneses rīcība un tās sekas, attieksme pret pārkāpumu ir pamats konkrētajā gadījumā piemērot disciplinārsodu – amatalgas samazināšanu uz sešiem mēnešiem, ieturot 20 procentus no amatalgas.

Tiesnešu disciplinārkolēģija vēlas vērst tiesneses uzmanību uz to, ka disciplinārsoda piemērošana par to, ka vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts netika uzrādīts līdz disciplinārlietas izskatīšanai, neatbrīvo viņu no turpmāka pienākuma ievērot normatīvā akta vai vispārīgā administratīvā akta prasības līdz brīdim, kamēr tās ir spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 7.panta otrās daļas 1.punktu un ceturtais daļas 3.punktu, kā arī 11.¹panta pirmo daļu, Tiesnešu disciplinārkolēģija

nolēma

Zemgales apgabaltiesas tiesnesei Svetlanai Maršānei uzlikt disciplinārsodu – amatalgas samazināšanu uz sešiem mēnešiem, ieturot 20 procentus no amatalgas.

Lēmumu tiesnese var pārsūdzēt Disciplinārtiesā septiņu dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas.

Sēdes priekšsēdētājs

V. Maksimovs

Kolēģijas locekļi

A.Uminskis

I. Freimane

I. Jaunģelže

I. Preisa

I. Rūķe

L. Slica

A. Šilova